De-aş fi târât afară din cetate
ca Ştefan, şi ca el să fiu ucis,
/: atât cât încă inima mea bate,
Isus, nu-Ţi voi călca Cuvântul scris! :/

De-aş fi batjocorit în gura mare,
de toţi acei ce viaţa-mi urmăresc,
/: atât cât încă voi avea suflare,
Isus, mai mult de Tine m-alipesc! :/

**De-aş fi închis şi pus sub crudă pază,
şi-n întunric de mormânt de-aş sta,
/: atât cât încă mintea-mi este trează,
Isus, eu nu renunţ la calea Ta! :/**

De-aş fi de cei mai dragi dat părăsirii,
şi ne-nţeles şi-nvinuit de-aş fi,
/: mi-aş îneca în lacrimi darul firii,
dar Adevărul Tău nu-l voi jertfi. :/

Ci vreau mai mult, cu-ntreaga mea fiinţă,
cât timp voi pribegi pe-acest pământ,
/: să pot rămâne-n unica credinţă,
descoperită-n viul Tău Cuvânt! :/

Şi-nflăcărat de Tine prin iubire,
să-Ţi 'nalţ slăvitul Nume tot mai sus,
/: căci Tu-mi eşti Adevăr şi Mântuire,
şi Tu Credinţă, pentru veci, Isus!... :/